

ÖNLÜ ARKALI

Gözleriniz ne renkti

Hiç bilemedim

Saçlarımız ise

Rengiyle

Kesimiyle

Hala gözlerimde.

KAÇ ALMIŞIM

(kıyametten öncesi malum, bu sonrası)

Pazartesiden, salıdan

Hayattan kaç almışım.

Namazdan, oruçtan

İbadetten kaç almışım.

Sevaplarım yetmiş mi cennete

Beğenmiş mi tanrı ödevimi?

BİR GECE VAKTİ DUYGU SELİ

YA DA BİRAZ DONDURMA

Bu gece duygular

Karla karışık yağmur sanki

Hangisi kar

Hangisi daha sıcak, bilinmez.

Neşe tedirgin

Korku mutlu

Öfke yalnız

Umut karamsar

Sabit deęiller

Bir kar bir yağmur

Bir yağmur bir kar

Şimdi de

Tedirgin neşe korktu

Karamsar umut öldü

Öfke hep galip.

BEN

Kulakları kepçe diye

Onları yapıştıran

Bir kız vardı

Bir de

Burun kıllarımı yakacağım diye

Burnumu yakan

Ben.

ÇOCUK

Ben eskiden neydim be

Çekirdek çitler

Sakız çiğner

Kısa şortla gezerdim

Oyun oynar

Mızıkır

Kavga eder

Küserdim

Ben eskiden neydim be

ODAM ŞİR KOKUYOR

Dünya savaş

Ülkem telaş

Odam şir

Kokuyor

Üstüme siniyor.

HİÇBİR ŐEYDEN HABERİM YOK

Leblebinin nohuttan olduđunu

Türk kahvesinin başka yerden geldiđini

Daha yeni öğrendim.

TEMA

Ölüler bize özenir

Biz onlara

Kimse cesaret edemez

Yer deđiřtirmeye

Ölüler bizi sever

Biz onları

Onlar badem gözlü

Biz sırma saçlı.

HARİTA-METOT

Kaç defter gördüm ben
Bakkal defteri en önceydi
Okula gitmeden bile önce
Annemle bakkala giderdik
Ekmek alır deftere yazdırırdık
Bir gün sordum anneme
Neden çikolata almıyoruz
Nasıl para vermiyoruz
Borç nedir o gün öğrendim.

Kaç defter gördüm ben
Okul defteri aldılar bir gün
Okula başladım
Yazmayı, saymayı öğrettiler
Güzel yazmayı öğrendim
El yazısını hiç beceremedim
Bu yaşıma kadar geldim

Kaç defter gördüm ben
Kareli, çizgili
Kaliteli ömürlük
Kalitesiz tek silmelik

Kaç defter gördüm ben
Resim defteri
Müzik defteri

Kaç defter gördüm ben
Tek ortalı
Beş ortalı

Kaç defter gördüm ben
Güzel kapaklı
İyi sahipli

Kaç defter gördüm ben, saymadım.

BİR BİSİKLET KAÇ KİŞİ TAŞIR

Sabun neden kokar
Okuldan dönen çocuk neden
Elini duvar sürter
Bahçe neden bellendir
Çamaşır makinesi neden yıkar
Çanta neden taşır
Kalem neden yazar
Su neden akar
Elektrik neden çarpar
Yağmur yüklü olduğu halde
Bulut neden gezer
İşsiz neden işsiz
Aç neden aç
Savaş neden savaş.

SANRI

İnsan kendini şair sanmaya görsün
Şiir yazar, şiir okur her gün
Başka bakar hediyesine
İnsan şiir yazmaya görsün
Şiir olur su ekmek.

ALA

Kötü şiirlerimi yazmadan

İyilere sıra gelmeyecek

Sıra zaten kalabalık

Güneş tepede

Araya kaynayan bazı iyiler

İyi kalpli kötüler

Gerçek kötüler: ayı yogi ve çetesi

Uzaydan gelen masum uzaylı

Yedi hain yamyamı

Kurtardı dünyayı.

PLATİN SAÇLI

Sabaha kadar sana aşık olabilir miyim?

(daha ilk duyuşta)

Peki sen hiç uyumadan şarkı söyler misin?

(daha seksi)

Gece sen de bize arkadaşlık eder misin?

(daha akşam)

Şarap bizimle içmez misin?

(daha üzüm)

BİTMEDİ

Ulu ağacım devrildi
Dillerde bir türkü
Kim söylüyor
Kimin bu bet ses
Sessiz ormanım uyandı
Yeter bu yankı ve sesin kendisi
Tilkiler şaşırđı
Aylar kaçtı
İçimdeki hayvan korktu
Bet ses yaklaştı
İnsan suretim güldü
Kirli benliğim taşı
Suçlarım beynimi sardı
Gözlerim kendini feda etti
Bet ses artık vira vira gelemeyecek.

YATAK

Yatak yan gelip yatma yeri değildir
Düşünme yeridir.
Sevişme yeridir
Sevişme yeridir
Tam yeridir.

SİSTEM DEĞİŞKENLERİ

İnsan bir kara sistem

Girişler kesin

Süreç belirsiz

Sonuçlar anlamsız

İnsan bir kara sistem

Yer içer kesin

Nasıl yakar belirsiz

Sonuçlar berbat.

İnsan bir kara sistem

Aşağılık rezil kesin

Nasıl arınır belirsiz

Sonuçlar faydasız.

BİR GÜLÜŞ

Dünya tersine döner ben güldükçe

Samanyolu şaşar bu keyfime

Güneşin içi erir

Sıcacık olur her yer

Toprak gıdıklar ayaklarımı

Ağaçlar da karnımı

Hayvanlar toplar etrafıma

Çılgınca alkışlar

Ben güldükçe

Kaldırımlar da yürür

İnsanlardan daha heyecanlı

Şemsiyeler göçer sıcak iklimlere

Uçurtmalar birbirini geçer 100m engellide

Kurabiyeler acıkır

Kahvaltı eder

Ben güldükçe
Askerler terhis olur
Mayına basmadan
Savaşlar başlamaz
Politikacılar sadece sevişir
Tanklar toplar
Müziğe başlar

Ben güldükçe
Çocuklar şeker yer
Düşleri çürümez
Asla büyümez
Oyuncaklar da çocuklarla oynar
Piller hiç bitmez

Ben güldükçe
Mektuplar yazılır yabancılara
Şarkılar bestelenir doğaya
Ressam mutlulukların resmini
Çizer çizer bitiremez
Şair kitabını dağıtır bir öpücüğe

Ben güldükçe
Bulutlar ağlamaz
Sadece sevinç gözyaşları
Gök asla sinirlenmez
Balıklar yüzme öğretir insanlara
Kuşlar da uçmayı

Ben güldükçe gülerim
Dünya tersine döner
Bir daha susmam.

TEK SEÇENEKLİ TERCİH

Dersin

Gene

Gel diye

Duymaz

O

Artık

Eldir

Bu da

Sana

Yeğdir.

YENİ ALDIĞIM KALEMLE HIZ DENEMELERİ

Kalemin bıraktığı her iz

Bir söz

Her söz

Deli saçması

Köpek tasmaı

Yer elması

Çay sehpaı

ÖZ

önce özlet kendini bana

bu aşama da çok zorlanacaksın

çoğu ancak

çok uzak mesafeler

çok zaman sonra başardı

seni yanımdayken özlemeliyim

yalnızlığı seçemeyecek kadar

bağımlı olmalıyım sana

yavaş yavaş alıştırdı kendini bu yüzden

gidişin bir felaket

bir kıyamet

sonum olacak zannedeyim

NEHE

benimle üç yaşında

bir çocukmuşum

gibi konuş

yalanlar söyle

inanayım yine

METOROLOJİ

Önce bir deniz geçti
gemilerin altından
sonra martılar kaldırdı
sarhoş havayı yerden
istemsizce göçtü bulutlar
yağmur ıslatmadı bir daha.

İLK

Ola ki bir gün bu şiir kaybolur
Bulan da sen olursun
Şiiri sen tamamla
İyi ya da kötü

ve SON

Seni unutacağım diye
Kara kara düşünme
Her işte bir hayır vardır.

ORTASÖZ

Şimdi fark ettim ki her önsöz aslında bir son söz. Önceki kitapta da “önsöz” en son yazdığım kısımdı. Sırf kitabın ön kısmına koyduğum için başlığını önsöz yapmış, ezbere uymuştum. Şimdi düşündüm de başlığı doğru koymak önemlidir, okura olabildiğince az yalan söylemek gerekir. Bu yazıya sonsöz de diyemem artık çünkü kitabı bitirdikten sonra değil on ikinci sayfada yazmaya başladım. Şimdilik ortasöz gibi geçici bir çare buldum.